

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a JUDr. Jarmily Ďáskové, v právní věci žalobce **MUDr. J.Ž.**, zastoupeným JUDr. Zdeňkem Bučkem, advokátem se sídlem AK Kyjov, Jungmannova 1031, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Brno, Žerotínovo nám. 3/5, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1. Mgr. H.B., 2. D.M., 3. E.M.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.12.2010, č.j. JMK 139761/2010, Sp. Zn. S-JMK 139761/2010/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 3.12.2010, č.j. JMK 139761/2010, Sp. Zn. S-JMK 139761/2010/OÚPSŘ, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 10.640,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Zdeňka Bučka, advokáta AK se sídlem AK Kyjov, Jungmannova 1031.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.12.2010, podanou Krajskému soudu v Brně dne 22.12.2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného – Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 3.12.2010, č.j. JMK 139761/2010,

sp.zn. S-JMK 139761/2010/OÚPSŘ, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Městského úřadu Veselí nad Moravou, odd. stavební úřad o dodatečném povolení stavby „Rodinný dům“ o l bj. ul. K., Veselí nad Moravou, včetně příslušenství na podkladě žádosti stavebníků D.M. a E.M., bytem Veselí nad Moravou, K. a odvolání žalobce bylo tímto rozhodnutím zamítnuto.

Žalovaný napadené rozhodnutí odůvodnil tím, že stavebníci – manželé M. – zahájili výše uvedenou stavbu bez stavebního povolení, proto stavební úřad zahájil správní řízení o odstranění uvedené rozestavěné stavby. Stavebníci podali žádost o dodatečné povolení rozestavěné stavby dne 16.10.2008 a na základě této žádosti pak bylo zahájeno správní řízení ústním jednáním a místním šetřením. Žalobce do protokolu o jednání vznesl námitku jako vlastník sousední nemovitosti, že nesouhlasí se stavbou, protože jej omezuje zastavěním dvou oken ve štítové zdi jeho nemovitosti. Stavebníci namítli, že zmíněná okna byla ve štítové stěně zřízena bez potřebného povolení. Vzhledem k tomu, že účastníci řízení vznesli protichůdné občanskoprávní námitky k existenci zmiňovaných oken a dohoda v této věci nebyla možná, stavební úřad dospěl k závěru, že vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení není příslušný, poněvadž podaná námitka přesahuje rozsah jeho působnosti. Proto stavební úřad stavebníky vyzval dne 12.11.2008 pod č.j. ŽPSÚ/34749/2008-výzva, aby nejpozději ve lhůtě do 31.12.2008 podali občanskoprávní žalobu u soudu – ve věci povinnosti odstranit (zazdít) okna na hranici pozemku a současně řízení o dodatečném povolení předmětné stavby usnesením ze dne 12.11.2008 č.j. ŽPSÚ/34749/2008 přerušil na dobu do 31.12.2008 z důvodu existence uvedené předběžné otázky. V průběhu doby na základě rozhodnutí Krajského úřadu, jako odvolacího orgánu ze dne 11.9.2009 č.j. JMK 145301/2009 zrušil předchozí rozhodnutí správního orgánu o dodatečném povolení stavby z jiných důvodů a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně s tím, že nezjistil stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti k důslednému došetření. Stavební úřad proto pokračoval v řízení doplněním podkladů. Dne 29.7.2010 obdržel též potvrzení Okresního soudu v Hodoníně, že dne 12.3.2010 byla podána žaloba žalobcem proti stavebníkům o ochranu vlastnického práva na zdržení se zásahu do výkonu vlastnického práva žalobce. Řízení bylo vedeno po sp.zn. 16 C 78/2009. Stavební úřad po vyhodnocení veškerých shromážděných podkladů a důkazů rozhodnutím ze dne 10.8.2010 č.j. ŽPSÚ/34749/2008-95 stavbu dodatečně povolil. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, kde namítal, že správní orgán I.stupně nedostatečně zjistil skutečný stav věci a na základě takto nedostatečně zjištěného stavu věci přijal nesprávné právní závěry. Kromě námítky, týkající se nesprávného data (písařská chyba dodatečně odstraněna opravným usnesením), opět zopakoval svoji námitku, že došlo k ohrožení a omezení výkonu vlastnického práva účastníka řízení, kdy neoprávněnou stavbou manželé M. provedli zazdění dvou oken nacházejících se ve štítové zdi objektu vlastnický patřící účastníku řízení. Vytýkal správnímu orgánu, že se nezabýval předloženým spisovým materiálem, zejména projektovou dokumentací včetně stavebního povolení vydaného odborem výstavby MNV Veselí nad Moravou ze dne 23.11.1962, č.j. Výst.1962-B, ze kterého vyplývá, že stavba sociálního zařízení u skladu Zelenin ve Veselí nad Moravou, ul. Karlova, je přípustná a dále tato skutečnost byla potvrzena i rozhodnutím odboru výstavby MNV Veselí nad Moravou ze dne 14.8.1963. Navíc existence předmětných oken potvrdili svědci, s tím, že předmětná okna byla realizována v souladu s tehdy platnou právní úpravou a na základě schválené projektové dokumentace realizované správním orgánem. Potvrdil, že jeho žaloba podaná u OS Hodonín na ochranu jeho vlastnických práv nebyla ještě pravomocně skončena a správní orgán pochybil, neboť nevyřešil předběžnou otázku, a to otázku té skutečnosti, zda výstavba

předmětných oken, vlastnický patřící účastníku řízení, byla realizována po právu a zda se jedná o ochranu vlastnického práva účastníka řízení dle § 126 o.s.ř. Dle jeho názoru jde ve věci o legalizaci černé stavby. Navrhl zrušení rozhodnutí správ. orgánu I. stupně.

Odvolací orgán s námitkou žalobce nesouhlasil a správní rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a odvolání žalobce zamítl s tím, stavebníci skutečně sice provedli zazdění otvorů ve štitové zdi stavby žalobce stavbou prováděnou bez předchozího povolení stavebního úřadu. Odvolací orgán pečlivým přezkoumáním veškerého spisového materiálu ve věci zjistil, že z žádného rozhodnutí či jiného písemného dokladu, ani z výpovědí svědků, nelze dovodit, že tyto, stavebníky zazděné otvory v odvolatelově stavbě, byly v minulosti k tomu příslušným orgánem povoleny a tedy, že existovaly po právu. Odvolatelova stavba byla původně stodola a nedochoval se žádný doklad o tom, jakým způsobem a zda vůbec, byla povolena změna užívání objektu stodoly na sklad zeleniny a zda a jakým způsobem v této stodole byly povoleny takové stavební úpravy, na základě nichž by vznikly kanceláře. Nevyplývá to ani z rozhodnutí, na které se žalobce odvolává. V projektové dokumentaci, náležející k tomuto rozhodnutí jsou sporné otvory ve štitové zdi odvolatele zakresleny jako stávající a nebyly proto předmětem tohoto rozhodnutí. Rovněž z výpovědí svědků nelze dovodit, že tyto otvory ve štitové zdi byly povoleny v souladu s tehdy platnou právní úpravou. Ze svědeckých výpovědí jen vyplývá že v určitém období existovaly.

Odvolací orgán uvedl, že v řízení o dodatečném povolení stavby podle § 129 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad postupuje podle § 111 až 115 stavebního zákona. V daném případě k rozhodnutí o nepovolené stavbě, které závisí m.j. na vyřešení otázky, zda byly nebo nebyly okenní otvory pořízeny po právu, nebo v rozporu s ním, je správní orgán povinen si zajistit dostatek podkladů a důkazů, aby si o této otázce mohl učinit úsudek. Odvolací orgán dospěl k závěru, že správní orgán si pořídil dostatek podkladů, proto odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správ. orgánu I. stupně potvrdil. Vycházel z úvahy, že k zazdění oken již konec konců došlo a vyřešení této otázky po právu náleželo správnímu orgánu I. stupně.

Žalovaný je přesvědčen, že o právním stavu okenních otvorů ve stavbě odvolatele, jakož i o nepovolené stavbě stavebníků byl oprávněn a povinen rozhodnout stavební úřad. Další přerušení řízení a čekání na rozhodnutí soudu by za situace, kdy nepovolená stavba je již zcela dokončena, pouze neúnosně prodlužovalo existenci nezákonného stavu, který trvá již od září 2008. Jelikož se správní orgán I. stupně podrobně zabýval všemi dostupnými podklady a dal možnost všem účastníkům řízení seznámit se se všemi podklady pro rozhodnutí, navrhopat jejich doplnění a uplatnit námitky a připomínky k dodatečnému povolení stavby, své rozhodnutí srozumitelně odůvodnil, odvolací orgán toto rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

Žalobce ve své žalobě především uplatnil žalobní námitku, že žalovaný potvrzením rozhodnutí správního orgánu I. stupně legalizoval černou stavbu a tím došlo k porušení jeho práva v tom směru, že došlo k ohrožení a omezení výkonu vlastnického práva tím, že stavebníci bez jeho souhlasu zazdili na jeho nemovitosti dvě okna nacházející se ve štitové zdi. Správními orgány nebyly jeho námitky správně hodnoceny, nezabývaly se předloženým spisovým materiálem, a to projektovou dokumentací včetně stavebního povolení vydaného odborem výstavby MNV Veselí nad Moravou ze dne 23.11.1962 č.j. Výst.1962-B, ze kterého vyplývá, že stavba sociálního zařízení u skladu Zeleniny ve Veselí nad Moravou, ul. Karlova, je přípustná a dále tato skutečnost byla potvrzena i rozhodnutím odboru výstavby

MNV Veselí nad Moravou ze dne 14.8.1963. Předmětná okna byla provedena podle tehdejší stavební dokumentace, která tvořila součást spisového materiálu tehdejšího správního orgánu. Tato skutečnost byla potvrzena i svědecky.

Dále žalobce namítal, že správní orgán pochybil, neboť nevyřešil předběžnou otázku a nevyčkal rozhodnutí příslušného soudu ve věci ochrany vlastnického práva ve vztahu k předběžné otázce, a to otázky té skutečnosti, zda výstavba předmětných oken, vlastnický patřících žalobci, byla realizována po právu, kdy se jedná o ochranu vlastnického práva účastníka řízení dle § 126 o.s.ř., který byl nezákonným postupem stavebníků dotčen na svých právech a správní orgán přesto ve věci jednal a rozhodl.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 3.3.2011 setrval na důvodech, které uvedl do odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť nelze prokázat, že okenní otvory a průduchy do pozemku stavebníků byly v dřívější době provedeny po právu. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že okna byla vybudována ještě před výstavbou sociálního zařízení, které bylo povoleno v roce 1962. Zastává názor, že povolením přístavby sociálního zařízení nebylo možno dodatečně legalizovat nepovolené provedení oken do cizího pozemku, navíc za situace, kdy původní vlastník sousedního pozemku J.K. s tím zjevně nesouhlasil a proto nepodepsal se Zeleninou Brno nájemní smlouvu na tento pozemek.

Správní orgán I.stupně si opatřil veškeré dostupné podklady a na základě nich pak rozhodl, což bylo v jeho pravomoci. Není tedy pravdou, že se stavební úřad nevypořádal s předběžnou otázkou, a to zda výstavba předmětných oken ve stěně stavby odvolatele na hranici s pozemkem stavebníků byla realizována po právu, tzn. na základě povolení příslušného správního orgánu. Zastavení předmětných oken bylo již provedeno a nepovolená stavba již byla zcela dokončena. Další přerušení řízení a čekání na rozhodnutí soudu by za situace, kdy nepovolená stavba byla již zcela dokončena, pouze prodlužovalo trvání nezákonného stavu. Žalovaný zjistil, že žaloba u Okresního soudu v Hodoníně podaná žalobcem, byla dne 22.2.2011 zamítnuta. Ze shora uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby i v této věci.

K žalobě se vyjádřily i osoby zúčastněné na řízení, a to manželé D. a E. M. a Mgr. H.B. Manželé M. ve vyjádření ze dne 31.1.2011 uvedli, že žalobce neměl žádným rozhodnutím povoleny úpravy na své nemovitosti a proto nemůže bránit dodatečnému povolení jejich stavby a uvedli také to, že stavební úřad nezačal dosud řízení o odstranění předmětných oken, ač měl. Dále pak popisovali závažné sousedské vztahy, které mají za účel pouze protahovat řízení o vydání rozhodnutí o dodatečném povolení jejich stavby. Kromě jiného manželé Mojžíšovi potvrdili, že původní vlastník nemovitosti – pan K. – nepodepsal nájemní smlouvu s podnikem Zelenina G., kde v odst. V. je uvedeno, že nájemce má právo upravit najaté místnosti podle svých potřeb. Pokud by pro stavební investice obdržel souhlas pronajímatele, pak nebyl povinen uvést pronajaté místnosti do původního stavu. I přesto, že tuto smlouvu pan K. nepodepsal, nájemce provedl změny na budově, a to vybudování kanceláří a vybourání okna ve štitové stěně. Vyjádřili se ke všem listinným důkazům, které předložil žalobce. Potvrdili složitost vlastnických vztahů mezi původním vlastníkem nemovitosti žalobce a podnikem Zelenina Gottwaldov, která dokonce vedla rozdělení pozemek p.č. 118/2 na svém listu vlastnictví, i když měl být veden na vlastnickém listu pana K. Z projektové dokumentace a technické zprávy ke

stavebnímu povolení sociálního zařízení z roku 1962, která obsahuje podrobný popis povolených stavebních změn je zřejmé, že předmětem povolení byla pouze část sociálního zařízení. Přesto však z projektové dokumentace, která částečně zobrazuje také stávající stav stavby žalobce, vyplývá, že v tomto čase už stavba obsahovala další stavební úpravy jako příčky, okna atp., ačkoliv nikdy nedošlo k jejich povolení. Ani z následných opatření a rozhodnutí stavebního úřadu, týkajících se stavby MUDr. Ž. – nijak nevyplývá, že by stavební úřad povolil či už okna na zdi sousedící s rodinným domem M., či odtah spalin od plynových kamen. Jak vyplývá z rozhodnutí o dodatečném povolení stavby jejich rodinného domu čj. ŽPSÚ/34749/2008-95, tak z povolení sociálního zřízení u skladu zeleniny čj. Výst. 1962-B i rozhodnutí o povolení k užívání sociálního zařízení u skladu Zeleniny čj. Výst. 1963-B nenabýly nikdy právní moci, přesto byla stavba sociálního zařízení realizována. Tuto skutečnost potvrzuje i výpis z katastru nemovitostí LV č. 4361, který vede Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, pracoviště Hodonín, když podle tohoto výpisu je jako způsob využití stavby MUDr. Ž. uvedena zemědělská stavba. Proto stavební úřad posoudil výstavbu oken ve štítové zdi žalobce jako stavební úpravy nepovolené, proto také vydal rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Ze všech uvedených důvodů navrhli zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Další osoba zúčastněná na řízení paní Mgr. H.B. namítala, že manželé M. mohli stavět rodinný dům, neboť nikdo neměl k tomu připomínky, přesto začali stavět bez stavebního povolení. Vyjádřila se ke složitým vztahům mezi stavebníky a ostatními sousedy, neboť stavebníci nerespektovali práva druhých. Zazdění oken v nemovitosti žalobce zdůvodňovali řadovou zástavbou, ale sami se od ní odchýlili o 3,5m, čímž řadovou zástavbu porušili. Ke zmiňované nájemní smlouvě uzavřené s panem K. a Zeleninou G. v r. 1959 uvedla, že tato se týkala pronájmu pozemku a do původního stavu měl být uveden pronajatý pozemek, tedy plot. K poměrům uvedla, že pan K. dlouhá léta působil jako tajemník MNV a nikdo by si nedovolil udělat něco proti jeho vůli načerno. Je toho názoru, že nebyly řádně prověřeny všechny doklady a přílohy, které byly předloženy, včetně toho, zda s nimi byli seznámeni všichni účastníci řízení. Je otázka, zda se stavělo podle předložených dokladů. Pochybení vidí na straně žalovaného.

Obsahem předložených správních spisů jsou mimo jiné rozhodnutí žalovaného a prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu a další podklady sloužící pro rozhodnutí ve věci, včetně odvolání žalobce.

Krajský soud v Brně přezkoumal obě rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v rozsahu jejich napadení žalobou. (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba je důvodná.

Soud shledal námitku žalobce, že žalovaný svým rozhodnutím ohrozil a omezil výkon vlastnického práva tím, že dopustil, že stavebníci manželé M. zazdili na jeho nemovitosti dvě okna nacházející se ve štítové zdi.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že účastníci řízení vznesli protichůdné občanskoprávní námitky k existenci zmiňovaných oken v nemovitosti pana MUDr. J.

Ž. a dohoda v této věci nebyla možná, stavební úřad dospěl k závěru, že vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž není příslušný, poněvadž podaná námitka přesahuje rozsah jeho působnosti. Proto stavební úřad stavebníky vyzval dne 12.11.2008 čj. ŽPSÚ/34749/2008, aby ve lhůtě do 31.12.2008 podali občanskoprávní žalobu u soudu – ve věci povinnosti odstranit (zazdít) okna na hranici pozemku a současně řízení o dodatečném povolení předmětné stavby usnesení dle § 64 správního řádu přerušil na dobu do 31.12.2008.

Žalobce žalobu u Okresního soudu v Hodoníně podal a tam byla vedena pod sp.zn. 16 C 78/2010. Přesto stavební úřad ve věci rozhodl a žalovaný v napadeném rozhodnutí tento postup schválil s odůvodněním, že již k zazdění oken došlo a čekáním na výsledek soudního řízení by zbytečně docházelo k prodlužování řízení a nemovitost stavební byla již dokončena. Správní orgán prvního stupně si opatřil dostatek podkladů pro rozhodnutí o této občanskoprávní otázce, a vyřešení této otázky po právu náleželo správnímu orgánu I. stupně. Vycházel z úvahy, že předmětná okna v nemovitosti žalobce byla pořízena nelegálně, z žádného rozhodnutí, na něž žalobce odkazuje, nevyplývalo oprávnění tyto okna vybudovat a ze spisového materiálu, který si stavební úřad opatřil, rozhodnutí o povolení přípustnosti stavby sociálního zařízení u skladu zeleniny ve Veselí nad Moravou, ul. K., vyhotovené dne 23.11.1962 pod č.j. Výst.1962-B se nachází ve spisu ve dvou vyhotovených originálech, bez přiložené doručenky účastníku řízení, tj. dokladu o doručení a není na něm vyznačeno nabytí právní moci rozhodnutí. S velkou pravděpodobností tedy nebylo doručeno, ale s určitostí není toto rozhodnutí pravomocné, tj. vykonatelné. Stavba, které se týká nebyla tudíž řádně povolena a proto nebyla povolena ani okna kanceláře a WC ve štitové zdi. Proto neukončené řízení sp.zn. 16C 78/2010 vedené u OS Hodonín ve věci na ochranu vlastnického práva a na zdržení se zásahů do výkonu vlastnického práva nepovažuje stavební úřad za předběžnou otázku, protože části stavby, kterých se týká jsou nepovolené z výše uvedených důvodů.

Soud šetřením správního spisu soud zjistil, že stavební rozhodnutí, týkající se stavebních úprav nemovitosti žalobce v r. 1962 a 1963 nejsou tak podrobná, aby z nich bylo zřejmé, kdy došlo k vybudování předmětných oken, ale vyplývá z nich, že stavba byla vždy prováděna podle řádné projektové dokumentace. Dále bylo zjištěno, že vlastníkem nemovitosti před žalobcem byl pan K. Z nájemních smluv založených ve spise nevyplývá, zda se souhlasem tehdejšího vlastníka došlo ke stavebním úpravám. Dále bylo zjištěno, že šetřením Katastrálního úřadu v Hodoníně došlo k rozdělení pozemku p.č. 103 v k.ú. Veselí nad Moravou na základě žádosti Zeleniny G. na p.č. 118/1 a 118/2. Vlastnické právo bylo učiněno ve prospěch Zeleniny G. Dále bylo zjištěno, že oba pozemky měly být zapsány do vlastnictví J.K. Teprve na žádost MUDr. M.Ž. o vydání věci podle § 5 odst. 2 zák.č.403/1990 Sb. došlo k vydání nemovitosti – skladu na něm postaveným právnímu nástupci J.K. Dohoda o vydání byla registrována Státním notářstvím v Hodoníně 19.6.1991 a zapsáno do listu vlastnictví č. 4825. Vzhledem k šetření ve věci vyplývá, že okna byla vybudována dříve, než předmětná nemovitost přešla do vlastnictví žalobce. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce neměl a ani nemohl mít vliv na vybudování oken, ale prokázal své vlastnické právo k předmětné nemovitosti. Dále bylo doloženo, že rozhodnutí o povolení stavby, jejíž součástí jsou vybudovaná okna, nenabylo právní moci a tudíž bylo ze strany tehdejších správních orgánů postupováno nesprávně, neboť rozhodnutí nebylo doručeno účastníkům řízení a nenabylo právní moci, proto nemohly být správně provedeny stavební úpravy. Nelze však v žádném případě tento postup klást za vinu žalobci, který na řízení neměl žádný vliv a jednal

v rozporu s tehdy platnými právními předpisy tak, že po nabytí vlastnického práva k nemovitosti ve stavu ke dni předání, dojde k zásahu do jeho vlastnických práv..

Soud dal na základě výše uvedených důvodů za pravdu žalobní námitce žalobce, že správní orgány dopustily, aby došlo k zásahu do jeho vlastnického práva, že stavebníci bez jeho souhlasu zazdili na jeho nemovitosti dvě okna nacházející se ve štítové zdi. Správními orgány nebyly jeho námitky správně hodnoceny, nezabývaly se předloženým spisovým materiálem, tj. předloženým stavebním povolení čj. Výst.1962-B, datem nabytí jeho vlastnického práva a jeho vlivu na nesprávný postup ve stavebním řízení, týkající se výstavby dvou oken ve štítové zdi. Dále soud souhlasil s námitkou žalobce, že žalovaný pochybil, když nevyčkal rozhodnutí soudu ve věci ochrany vlastnického práva ve vztahu k předběžné otázce, zda výstavba předmětných oken, vlastnický patřících nyní žalobci, byla v letech 1962 – 3 realizována v souladu s projektovou dokumentací a platnými právními předpisy.

Z uvedeného vyplývá, že z ustanovení §114 zákon č. 183/2006 Sb. povinnost stavebního úřadu odkázat účastníka řízení na soud a řízení přerušit je dána pouze v případě občanskoprávní námitky překračující pravomoc stavebního úřadu, která by současně v případě její oprávněnosti měla za následek nemožnost uskutečnění požadované stavby či jiného opatření. V ostatních případech taková povinnost stavebního úřadu dána není a ten si může o námitce učinit úsudek samostatně. V projednávaném případě však správní orgán účastníka řízení na soud odkázal, ale nevyčkal výsledku soudního řízení a ve věci rozhodl. Není rozhodující, že v době až po podání žaloby byla žaloba žalobce zamítnuta. Dle zjištění Krajského soudu v Brně ve věci bylo podáno odvolání.

Žalobce již ve správním řízení namítal, že zazděním oken v jeho nemovitosti došlo k porušení jeho vlastnických práv a postup správního orgánu, který odkázal žalobce na řízení občanskoprávní lze označit za správný.

Žalovaný správní orgán dle názoru soudu nedostatečným způsobem zdůvodnil napadené rozhodnutí tím, že konec konců již okna byla zazděna a stavba manželů M. byla dokončena. Žalovaný vyčká rozhodnutí odvolacího soudu ve věci 16 C 78/2010 a v novém řízení pak podrobněji a za užití všech důkazů navrhovaných žalobcem zdůvodní své nové rozhodnutí, s tím, že přihlédne i k nesprávnému postupu stavebního úřadu v letech 1962-3, kdy zřejmě proběhly stavební úpravy bez pravomocného stavebního povolení. Žalovaný je povinen spolehlivě zjistit skutkový stav, což se v tomto případě nestalo. (6 As 25/2007). Tím, že nebyl spolehlivě zjištěn skutečný stav věci, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, pro nedostatek důvodů, proto soud toto rozhodnutí zrušil dle ust. § 76 odst. 1 písm.a) s.ř.s.

V dalším řízení správní orgán vytknuté vady napraví, přitom bude ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, tj. 10.640,-Kč. Náhrada nákladů řízení sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 2.000,-Kč, ze třech úkonů právní

služby po 2.100,--Kč = 6.300,--Kč, podle ust. §§ 7,9,odst. 3,písm.f), § 11 odst. 1,písm.a) ad),k dále z náhrady za 3 režijní paušály po 300,-- Kč, = 900,--Kč podle ust. § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. v platném znění. Právní zástupce je plátcem daně z DPH, proto mu byla přiznána náhrada ve výši 20% z částky 7.200,-- Kč (6.300+900) ve výši 1.440,--Kč, celkem tedy částka 10.640,--Kč, a to k rukám práv. zástupce žalobce JUDr. Zdeňka Bučka, advokáta AK se sídlem Kyjov, Jungmannova 1031, do 30ti dnů od právní moci rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 věta první s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě však osobám zúčastněným na řízení 1., 2. a 3. žádné náklady nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že osoby zúčastněné na řízení 1., 2., 3., nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku, který nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 14. prosince 2011

JUDr. Jaroslava S k o u m a l o v á, v. r.
předsedkyně senátu